

Κυματοθραύστες

Ο Χρήστος και ο Μιχάλης γλίτωσαν από χιονοστιβάδα στα Ιμαλάια, αλλά χώρισαν λόγω της πανδημίας. Ο Μάνος, εθελοντής γιατρός, είχε σοβαρό τροχαίο τη μέρα που έφτανε στην κλινική Covid-19 της Κατερίνης. Ο Γαβριήλ, αναπληρωτής προϊστάμενος νοσηλευτών στη ΜΕΘ του «Παπαγεωργίου», ήταν θέμα χρόνου να νοσήσει όταν αρρώστησαν τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς του.

Η Λίντα, γεννημένη το 1981 στους Αγίους Σαράντα της Αλβανίας, φοράει τη διαστημική στολή της και καθαρίζει την κλινική Covid του «Σωτηρία». Ο Πρόδρομος, γιατρός εργασίας στο ΑΧΕΠΑ, καλείται να κρίνει ποιοι συνάδελφοί του είναι κατάλληλοι να ριχτούν στη μάχη της πρώτης γραμμής και ποιοι θα μείνουν στα μετόπισθεν. Ο Μιχάλης, εργαζόμενος στον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, αποχαιρετάει σε ένα νεκροταφείο της Θεσσαλονίκης τη μητέρα του, θύμα κι αυτή της πανδημίας που οδήγησε στον θάνατο χιλιάδες.

Διαβάζω τις ιστορίες τους και τις ιστορίες άλλων στο βιβλίο του δημοσιογράφου Γιάννη Παπαδόπουλου «Κυματοθραύστες» (εκδόσεις Παπαδόπουλος). Μέσα από τις αφηγήσεις αυτών των «απροσδόκητων πρωταγωνιστών μιας συλλογικής δοκιμασίας», όπως τους αποκαλεί, αναδεικνύεται η εσωτερική δύναμη των ανθρώπων όταν βρεθούν σε πρωτόγνωρες συνθήκες. Χωρίς φτιασίδια και βαρύγδουπες εκφράσεις, ο Γιάννης καταγράφει τις μαρτυρίες τους με διακριτικότητα και ενσυναίσθηση, όπως κάνει τόσα χρόνια μέσα από τα ρεπορτάζ του, αρχικά ανταποκριτής στη Βοστώνη και στη συνέχεια στην Αθήνα, στα «ΝΕΑ» και, τα τελευταία χρόνια, στην «Καθημερινή».

Όσοι τον γνωρίζουν, έχουν να πουν για το ήθος του, την ευγένειά του και τον υψηλό επαγγελματισμό του. Όσοι τον διαβάζουν, εκτιμούν την επιλογή του να κάνει δημοσιογραφία χωρίς εκπτώσεις. Ολα αυτά είναι αποτυπωμένα στο πρώτο βιβλίο του, απόδειξη ότι η έντιμη και διεισδυτική δημοσιογραφία χρειάζεται όσο ποτέ και μας αφορά βαθιά.